

INTERN

UFO-Sverigeinformation



**Konfidentiellt textmaterial ENBART avsett för UFO-Sveriges lokalgrupper, distriktschefer, fältforskare och övriga aktiva medarbetare inom Riksorganisationen UFO-Sverige.
INNEHALLET FÅR ICKE DELGES TREDJE PART.**

Utgives av Riksorganisationen UFO-Sverige.

Redaktionens adress: SAT/Mats Nilsson,

Östra Thulegatan 43, 733 00 SALA.

Redaktionens telefon: 0224/ 1 7 7 7 1

Tryckning och distribution: Leif Andersson,

Ryd, 380 60 FÄRJESTADEN. Tel. 0485-373 33

Utkommer ca 10 gånger per år. Prenumeration 40 kronor för kalenderår genom inbetalning av beloppet till postgiro-konto 35 44 51-7 Leif Andersson.

Nu har Riksstämman avhållits och de nya kvastarna har börjat sopa, som någon så fyndigt uttryckte det för en tid sedan. Och jag hoppas att de nya kvastarna ska sopa minst lika bra som de gamla har gjort. Riksstämman i övrigt hade Köpings UFO-förening lyckats bra med. Föredragshållarna var kända för det stora flertalet men inte mindre bra för det, tvärt om.

Vid tidigare tillfällen har jag vädjat till er om material till Intern-tidningen och det är fullt tydligt att jag måste göra det igen. Annars är det stor risk att S.A.T. sitter med två medlems-tidningar. Jag trodde faktiskt att Intern UFO-Sverigeinfo. skulle vara hela UFO-Sveriges medlemstidning.

Ni kan i stort sett skicka hit vad som helst. Har ni t.ex. anlag för teckning, sänd oss då några teckningar. Företar ni er något i er förening som ni tycker att det här borde fler kunna ta efter.

Då har ni en fin chans att sprida det nu, genom den tidning ni just har framför er. Mina vänner, det är kris på redaktionen, lådan på skrivbordet som är ämnad för inkommande Intern-artiklar är tom, det är er sak att fylla den.

Nog har ni väl en åsikt om eran eller någon annan förening. Er inställning till UFO, till miljödebatten, ja till nästan vad ni vill, låt andra ta del av din åsikt. Dom är till för att spridas.

När det gäller miljön så är det ganska aktuellt i dessa dagar med kärnkraftskatastrofer och oljekatastrofer tätt duggande. Jag vet inte om detta passar in i ledaren, men man kan ju fundera vad det egentligen är för värld vi lever i. Det är inte att undra på om UFO-nauterna är oroliga för oss. Kanske med tanke på sin egen existens. Vad vet jag.

M a t s

=====

HAVET ÖRA MOT RYMDEN

En gång i veckan, ungefär, bör en dykare någonstans i världen höra ett skarpt knäpp under vattnet. Orsaken till detta ljud är, överraskande nog, inte något i vattnet omkring dykaren utan i rymden.

Jorden bombarderas av kärnpartiklar, med höga hastigheter, från rymden. Dessa är den s.k. kosmiska strålningen och dess ursprung har det länge spekulerats om bland astronomer och fysiker.

En liten del av strålningen består av partiklar med en så hög energi att de påverkar atmosfären mycket starkt. Dessa höghastighetspartiklar från rymden kolliderar med luftens molekyler som i sin tur avger fler partiklar, som kolliderar med fler molekyler osv. Resultatet blir att även en enda kosmisk partikel med mycket hög energi producerar en kaskad av sekundära partiklar.

När en sådan kaskad av partiklar slår i havsytan uppstår ett ljud. Ljudet fortplantas genom vattnet och dykare i den omedelbara närheten kan höra ett skarpt knäppande ljud. Längre bort är ljudet mindre skarpt, snarare som avlägsen åska.

Dessa undervattensljud bör kunna göra det möjligt att pröva en teori om den kosmiska strålningens ursprung. Denna teori går ut på att de mest energirika partiklarna måste ha sitt ursprung inom vår egen galax. Skälet till detta är, enligt teorin, att partiklarna som färdas med oerhört höga hastigheter förlorar energi när de färdas genom rymden. Om de kom från en avlägsen galax skulle de inte ha tillräckligt med energi kvar för att ha någon större inverkan på atmosfären. Stämmer teorin? Genom att mäta energi-mängd och riktning på de mest energirika kaskaderna kan man kanske få ett svar. Tyvärr är dessa så energirika kaskader så sällsynta att vanliga detektorer av kosmisk strålning inte upptäcker dem. En detektor på en kvadratmeter skulle upptäcka en av de allra energirikaste kaskaderna en gång på fyra miljoner år.

forts. sid.17

NY CENTRAL- GRUPP



Från vänster: Karl-Olov Pettersson, Köping. Birgitta Andersson, Enköping. Jörgen Granlie, Enköping. Mats Nilsson, Sala. Håkan Ekstrand, Sala.

Vi inom den nya centralgruppen tackar för förtroendet vi fått. Vårans målsättning är att i stort verka som den gamla centralgruppen, samtidigt som vi ska försöka införa några nya grepp.

Jag tänkte att vi här nedan med några rader skulle presentera oss själva, så ni i någon mån vet vilka ni har att göra med i fortsättningen. Vi startar väl med UFO-Sveriges nya ordförande

Birgitta Andersson 27, ordf. sekreterare i Enköpings UFO-förening sedan starten 1976.

Mats Nilsson 33, kass. Ordf. i Sala Amatörförening för Tvärvetenskap sedan starten 1976. Redaktör för Intern UFO-Sverige Information.

Håkan Ekstrand 28, Redaktör för S.A.T's medlemstidning SAT-urnus och Intern UFO-Sverige Information.

Jörgen Granlie 49, Ledamot. Ansvarig utredare i Enköpings UFO-förening samt styrelseledamot sen starten.

Karl-Olov Pettersson 28, Vice ordförande i Köpings UFO-förening samt en av UFO-Sveriges fotografer.

Samtliga har genomgått fältforskkursen:

Dina biorytmer



Tänk efter: har dagen varit tung? Eller har du kanske tvärtom känt dig i bättre form än på länge..?

Alla upplever vi då och då hur vissa dagar känns sega och tunga - medan andra går som en dans.

Och skall man tro läran om biorytmer, så är detta ingen tillfällighet.

Enligt bioritm- läran är det helt naturligt att alla människor pendlar mellan positiva och negativa dagar.

Många människor tar läran om biorytmer på fullt allvar. I t ex Japan och USA tar många seriöst på lären om biorytmer. Bl a flera stora företag.

Ett japansk företag med 5000 anställda låter sina anställda bli lediga under extrema riskdagar. Ett amerikanskt företag, har tagit hänsyn till arbetarnas biorytmer i 12 år. Och så här säger skyddsombudet om den åtgärden: - Vi har minskat olycksfallsfrekvensen med 60%.

På det här företaget gjorde man så, att då arbeterna befann sig " i en dålig rytm, " flyttades de från riskjobben till enklare uppgifter.

Det finns också läkare som tar hänsyn till biorytmer. De vägrar behandla någon patient innan de fastställt hans eller hennes biorytmer.

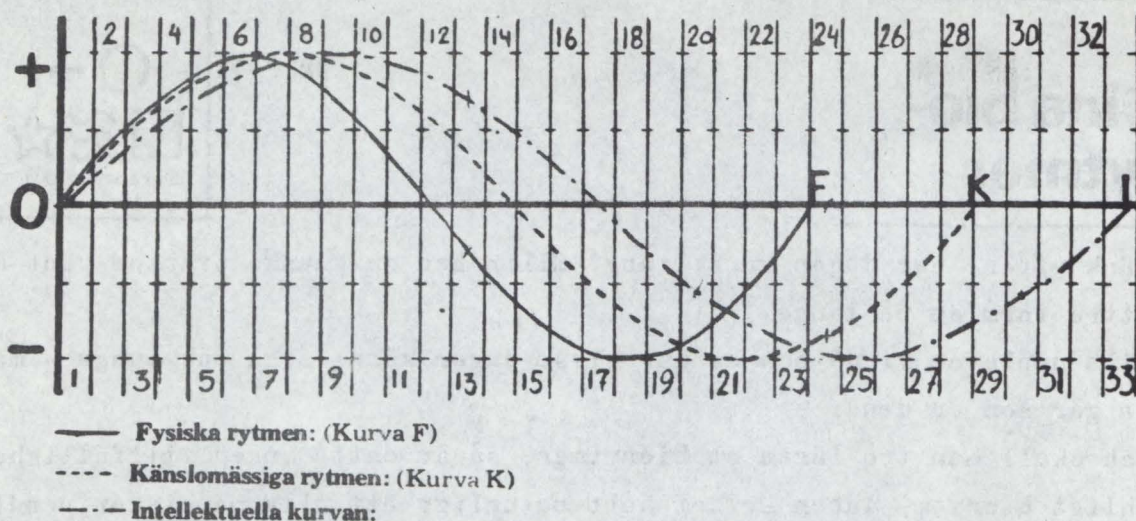
Redan i början av 1900-talet kom två forskare - helt oberoende av varandra - fram till att alla människor styrs av tre olika rytmer: en fysisk, en känslomässig och en intellektuell.

Enligt deras rön hade den fysiska rytmen en "omloppstid" på 23 dagar, den känslomässiga på 28 och den intellektuella på 33 dagar.

Den dag vi föds startar samtliga tre rytmer från noll. De följer sedan en s k sinuskurva - d v s, topparna är lika höga som dalarna. (Se skiss)

När kurvan befinner sig över mitt-linjen är dagarna positiva. Under linjen är de negativa. Eftersom kurvorna har olika lång "omloppstid" följer de inte varandra. Men med jämna mellanrum inträffar det att alla tre kurvorna är i topp. Det är en sådan dag som det mesta går oss väl i händer - om man får tro den här läran.

Följaktligen träffas kurvorna ibland också i bottenläge. Det är dom dagarna som är sega och tunga. De absolut mest kritiska dagarna är när kurvorna skär mittlinjen. Det sker, (som framgår om du studerar skissen) två gånger per "omloppstid".



Så här räknar du ut dina egna biorytmer

Följ de här tabellerna så går det lättare

Steg 1. Din nuvarande ålder.	 år x 365	=																				
Steg 2. Antal dagar från din senaste födelsedag fram till idag.	Dag/mån - dag/mån	=																				
Steg 3. Antal skottdagar sedan det år du föddes. Se tabellen!	Räkna hur många skottdagar du levt	=																				
Steg 4. Addera de tre talen till höger.	Summa.	+																				
Steg 5. Sätt in summan vid varje A i tabellerna nedan. Summan är lika med det antal dagar du levt fram till dagens datum.																						
Skottår <table border="0"> <tr><td>1900</td><td>40</td></tr> <tr><td>04</td><td>44</td></tr> <tr><td>08</td><td>48</td></tr> <tr><td>12</td><td>52</td></tr> <tr><td>16</td><td>56</td></tr> <tr><td>20</td><td>60</td></tr> <tr><td>24</td><td>64</td></tr> <tr><td>28</td><td>68</td></tr> <tr><td>32</td><td>72</td></tr> <tr><td>36</td><td>76</td></tr> </table> Räkna en dag för varje år du upplevt.	1900	40	04	44	08	48	12	52	16	56	20	60	24	64	28	68	32	72	36	76	Fysiska rytmen. A : 23 = Resultatet av divisionen sätts in vid B. Obs! Enbart siffrorna före decimalkommat! B x 23 = C Resultatet av multiplikationen dras från talet A. A - C = Så många dagar har gått i din fysiska period. Leta upp punkten på diagrammet!	
1900	40																					
04	44																					
08	48																					
12	52																					
16	56																					
20	60																					
24	64																					
28	68																					
32	72																					
36	76																					
Känslomässiga rytmen. A : 28 = Resultatet av divisionen sätts in vid B. Obs! Enbart siffrorna före decimalkommat! B x 28 = C Resultatet av multiplikationen dras från talet A. A - C = Så många dagar har gått i din känslomässiga period. Leta upp punkten på diagr.		Intellektuella rytmen. A : 33 = Resultatet av divisionen sätts in vid B. Obs! Enbart siffrorna före decimalkommat! B x 33 = C Resultatet av multiplikationen dras från talet A. A - C = Så många dagar har gått i din intellektuella period. Leta upp punkten på diagrammet!																				

vecka 19

Maj 1979

Måndag

ÖSTERSUND: Månadsmöte

F 7

Gustava

Tisdag

SOLLEFTEÅ: Temakväll Forntida Gåtor
LUDVIKA: Föreningsträff

F 8

Ake

Onsdag

GÄVLE: Möteskväll
SÄFFLE: Möteskväll

9

Jonatan

Torsdag

ENKÖPING: Öppet Hus
SUNDSVALL: Möteskväll

10

Esbjörn

Fredag

LUDVIKA: Observationskväll

11

Märta

Lördag

12

Charlotta

Söndag

LUND: UFO-Syd Månadsmöte

13

Linnea

Maj 1979

vecka 20

SALA: Föredragsafton med Jan Fjällander
som kommer att berätta om Kirlian-
fotografering.

Måndag

14 E

Halvard

KÖPING: Drop In - kväll
VÄSTERÅS: Ungdomskväll - Astronomi

Tisdag

15 E

Sofia

GÄVLE: Möteskväll
SÄFFLE: Möteskväll

Onsdag

16 E

Hilma

ENKÖPING: Öppet Hus
SUNDSVALL: Möteskväll

Torsdag

17 E

Rebecka

KÖPING: Inkvarteringen till Lersäters-
kursen börjar. Från kl. 15.00.

Fredag

18 E

Erik

KÖPING: Fältforskarutbildning/Lersäter
LUND: Temakväll UFO-stillfilm
KALMAR-ÖLAND: Observationskväll
VÄSTERÅS: Observationskväll
ENKÖPING: Observationskväll

Lördag

19

Alrik

KÖPING: Fältforskarutbildning/Lersäter
VÄSTERÅS: Föreningsmöte

Söndag

20

Karl-Olof

vecka 21

Maj 1979

Måndag

21

Konstantin

Tisdag

22

Henning

Onsdag

23

Desideria

GÄVLE: Möteskväll
SÄFFLE: Möteskväll

Torsdag

24

Ragnar

SUNDSVALL: Möteskväll

Fredag

25

Urban

LUDVIKA: Observationskväll

Lördag

26

Vilhelmina

Söndag

27

Sten

Maj/Juni 1979

vecka 22

SALA: Observationskväll

Måndag

28

Ingeborg

KÖPING: Drop In-kväll

Tisdag

29

Baltsar

GÄVLE: Möteskväll
SÄFFLE: Möteskväll

Onsdag

30^F

Fritjof

ENKÖPING: Öppet Hus
SUNDSVALL: Möteskväll

Torsdag

31^F

Isabella

Fredag

1^F

Nikodemus

OBSERVATIONSKVÄLL: Var och en får själv ta kontakt med sina respektive grupper för information om observationskvällen.

Lördag

2

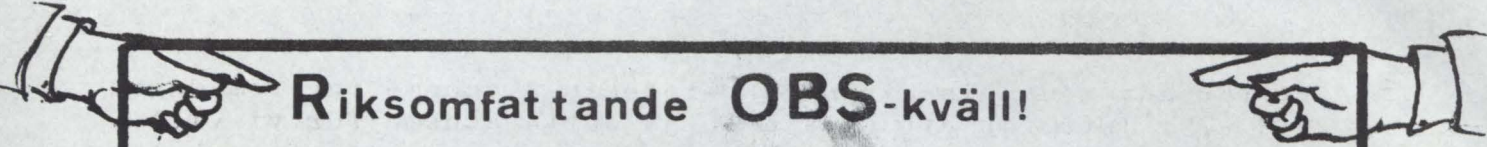
Rutger

Söndag

3

Per-Olof

Ingemar



Riksomfattande OBS-kväll!

Planera redan nu för den Riksomfattande Obs-kvällen lördagen den 16 juni. Varje grupp bör vara samlad för avfärd till sitt respektive obs-ställe senast kl:19⁰⁰
Mer om detta kommer i nästa nummer av Intern-tidningen.

M a t s

Här nedan kommer ett bra exempel på hur en förening kan göra och som andra grupper skulle kunna ta efter. Se ledaren. Det finns grupper som sänder material med jämna mellanrum och det tackar vi för.

Temadag i Jokkmokks gymnasium

För andra året i rad har Kiruna UFO-förening anlitats av gymnasieskolan i Jokkmokk, denna gång i form av en Temadag bl.a. runt UFO-frågan. Eleverna hade möjlighet att välja på fyra olika aktiviteter.

1. Rasism
2. UFO
3. Arbetslösheten i Lorrbotens Län
4. Foto

Glädjande nog dominerade intresset för UFO, som samlade den största gruppen, 59 deltagare plus ett antal lärare. Dagen började med ett anförande om Riksorganisationen UFO-Sverige på 15 min. varefter Köpings UFO-förenings stillfilm visades. Efter filmen uppmanades eleverna förbereda frågor till eftermiddagens grupparbeten.

Före lunchuppehållet informerades eleverna om den litteratur som finns utgiven på svenska.

Eftermiddagspasset upptogs helt av grupparbeten, där eleverna fick tillfälle att ställa frågor betr. UFO-frågan till Kiruna UFO-förenings representant, varvid de mest skiftande frågor diskuterades. UFO's ursprung, passiviteten från officiella myndigheter, UFO-detektorns funktion m.m. Genomgång av UFO-händelser i Norrbotten följdes också med stort intresse.

Grupperna hade också tillgång till Kiruna UFO-förenings samlingar av litteratur, tidskrifter, klipp och liknande. Temadagen avslutades med att grupperna arbetade fram stora utställningsblad som efteråt sattes upp på utställningsskärmar i skolans entré.

Temadagen ansågs efteråt lyckad bl.a. betr. temat UFO. Det var ju också tacksamt att genomföra dagen, då endast de som hade intresse för ämnet deltog. Några svårigheter att fylla disponibel tid med meningsfull sysselsättning var det inte. Snarare tvärt om. Vi kunde hållit på med diskussioner i grupperna mycket längre.

Den erfarenhet jag fick manar till efterföljd både för oss här uppe och för övriga lokalföreningar och enskilda medlemmar. Det är ett effektivt sätt att föra vår sak vidare. Ring gärna upp om ni vill ha tips.

Kiruna UFO-Förening
c/o Gunnar Thorén
Magnetitvägen 5
981 00 Kiruna
0980-11626

Vi tar här nedan in Kiruna UFO-förenings schema för temadagen den 29/3 -79. Inte för att ni ska följa detta schema för vi vill på intet sätt lägga oss i de lokala föreningarnas sätt att arbeta utan för att ge exempel hur man kan göra.

M a t s

ARBETSSCHEMA FÖR TEMADAGEN DEN 29/3 1979

- 08.30-09.30 Samling i hänvisade lokaliteter, genomgång av material, kartläggning av dagens arbete. Anförande och stillfilm.
- 09.30-09.50. Kafferast
- 09.50-10.30. Arbetspass Litteraturgenomgång
- 10.40-11.20. Föredrag kring "Rasism" i Ö:a Centralskolans aula. Samtliga deltagare!
- 11.30-12.30. Lunch. Av utrymmesskäl hänvisas deltagare i grupperna "UFO" och "FOTO" till Ö:a centralskolans bespisning, övriga grupper till Kajtungården.
- 12.30-14.00. Arbetspass Grupparbeten 4 grupper
- 14.00-14.20. Kafferast Genomgång av utdelat material
- 14.20-15.10. Arbetspass Genomgång av fall i Norrbotten
Utformning av utställningsblad.

Dokumentation sker i efterskott i form av bild och/eller textutställning i bibliotek-elevrum.

En representant för mänsklig teknologi var på semester, han sitter i en eka och metar, då kommer det en helt vanlig gräs- and simmande. Mannen (som är lite skrytsam) börjar tala med anden. -Vi ingenjörer---vi kan snart allt. Vi behärskar både luften och vattnet, vi kan röra oss och leva under vattnet. Vidare skryter han om alla landvinningar man gjort på land och slutligen att nu är vi på väg ut i rymden mot himlen själv. Anden lyssnar uppmärksamt hela tiden, när mannen slutligen blivit tyst kommer anden med nedan stående rimvers.

CIVILINGENJÖRENS SEMESTER

Att du behärskar vattnet det har du sagt mej nu
men jag tror jag simmar lika bra som du
att du är bra det råder ingen tvekan
men säj mej klarar du dej utan ekan.

Du flyger med olja som du ur jorden får
men ser du flugit har jag gjort i många år
du klar ar luften far omkring med fart och fräs
men du---det klarar jag med vanligt gräs.

Det där med u-båt att ni under vattnet far
där har jag hämtat mat i all min dar
du säjer att ni kan mer än djuren
ja kanske---men jag dyker av naturen.

Ni far till himlen i stora rör
ja det är ju mera än vi gör
det kan väl hända att det är bra det där
men ser du---himlen har jag här.

Till slut herr människa i din båt
har du tänkt på hur du bär dej åt
jag har väl aldrig ätit dej
hur många gånger har du spiset mej?

Reinhold Carleby
UFO-Ådalen.

DJURENS SJÄTTE SINNE

Hans Bender är professor i psykologi vid det gamla universitetet i Freiburg i Västtyskland. Han är en vanlig medelålders man, som inte på något sätt ser märklig ut. Det märkliga med honom är hans idéer.

Doktor Bender tror nämligen:

ATT djur har ett slags "inre seende" och kan varna oss för faror.

ATT telepati är ett bevisat faktum och att vi en dag kommer att använda oss av telepatin på samma sätt, som vi idag använder telefon.

ATT våra drömmar ger oss inblick i framtiden.

ATT människor kan förflytta fasta föremål endast med hjälp av tankarna.

Bender och hans assistent Ute Pleimes arbetar för att bevisa att dessa idéer är befogade.

För att undersöka det "inre seendet" hos djur, har de båda gått igenom 800 kända fall där husdjur varnat sina ägare för annalkande faror. De är nu övertygade om att om bara vi kunde förstå de tecken, som djuren ger oss, skulle vi kunna förutse kommande jordbävningar, flygkatastrofer o.s.v.

Tillräckligt material

"Jag har fått ihop ett tillräckligt material", säger Bender, "för att kunna bevisa att djuren har en alldeles speciell förmåga att känna när en olycka inträffar eller kommer att inträffa."

När han ser att den (förnuftige...?) intervjuvaren ser en smula tvivlande ut, ger han ett exempel.

"Några ryska vetenskapsmän opererade in elektroder i huvudet på en kaninhona och anslöt dem till en maskin, som registrerade aktiviteten i kaninens hjärna.

Kaninens sex ungar placerades sedan i en u-båt, som gick många mil bort, kaninungarna dödades sedan en och en.

I laboratoriet i Moskva kunde man på maskinen avläsa kaninhonans starka känsla av skräck precis i de ögonblick då någon av hennes ungar dödades. Hon visste alltså, att ungarna var i livsfara, trots att de befann sig hundratals mil från henne."

Anar sig till döden

Bender är övertygad om att många djur har just denna förmåga att känna en fara på långt håll. Bevis?

Här är några av de fall som han har undersökt:

När Winston Churchill låg på sin dödsbädd låg hans älsklingskatt bredvid honom dag och natt. Plötsligt sprang katten ut ur rummet och vägrade att komma tillbaka. Någon timme senare var Churchill död. katten hade känt vad som skulle hända.

"Hundar tycks också kunna ana sig till döden", säger Bender.

"En kvinna, vi kan kalla henne fru K, hade en hund som hette Cherie. Varje dag gick hunden in i rummet, där fru K:s sjuklige far låg, och satt vid sidan av hans säng. Om dörren till rummet var stängd brukade hunden springa runt i huset tills någon öppnade för henne.

Plötsligt en dag försvann Cherie. Hon återfanns darrande och till synes livrädd i ett hörn av trädgården. Fastän hon annars var mycket tillgiven, bet hon fru K i handen när denne försökte ta i henne. Ett par timmar senare dog plötsligt fru K:s far".

Letade i en vecka

Och hur var det med Peters duva?

Peter var son till en domare i USA, han var 12 år gammal. När Peter fick blindtarmsinflammation blev han inlagd på ett sjukhus 20 mil från sin hemstad. En vecka senare kom duvan flygande och satte sig utanför Peters sjuksalsfönster. Att duvor kan lära sig att hitta hem finns det många exempel på. Men Peters duva hade aldrig varit i den här staden förut. Den kände helt enkelt på sig att pojken befann sig i fara och letade upp honom.

Varnar för trafikolyckor

Professor Bender tror att antalet trafikolyckor skulle kunna minskas om vi tog hänsyn till de varningar som djuren ger oss:

"För några år sedan kom en kvinna för att låna sin grannes bil. Grannen var glad åt det, men det var inte Hasso, hans hund. Hunden brukade vara mycket vänligt stämd mot kvinnan, men den här gången morrade han våldsamt och försökte rycka bilnycklarna från henne.

Grannen bad om ursäkt för hundens uppförande och kvinnan körde iväg. En liten stund senare fick hon sladd i en kurva, körde mot en vägg och omkom. Det var därför som hunden inte hade velat låta henne åka."

Huset rasade

Alla historier, som professorn har att berätta slutar inte lika olyckligt:

Varje dag gick Josef Becker klockan fyra till värdshuset i sin hemstad, Saarlouis, i Sydtykland. Hans collie Strulli följde alltid med sin husse och låg vid hans fötter inne på värdshuset. Men den 10 september 1958, då de befann sig på värdshuset som vanligt, blev Strulli mycket orolig. Han sprang runt i cirklar och tjöt.

Hans husse var sysselsatt med att spela kort och sade irriterat till hunden att hålla sig lugn. Men Strulli blev bara mer och mer upphetsad. Slutligen bet han i husses rockärm och försökte dra bort honom från bordet. Josef Becker blev nu verkligen arg och föste ut hunden ur rummet och stängde dörren.

Men Strulli lyckades komma in genom en dörr i källaren och försökte återigen dra ut Josef. Denne gav då upp, han ursäktade sig för sina vänner och tog med sig hunden hem. Klockan var två minuter i fem.

Klockan fem rasade hela värdshuset ihop. Grävskopor, som arbetade i närheten hade underminerat jorden (grunden). Nio människor dödades 23 skadades allvarligt. Var det en tillfällighet, att Josef Becker undkom? Tro vad ni vill.

Djuren hade rätt

Hur är det vid ännu större katastrofer? Kan djuren också då hjälpa oss?

"Ja, säger Bender, om vi bara kan tolka deras signaler."

För 70 år sedan dog 30 000 människor vid ett vulkanutbrott på Martinique, en ö i Västindien. Varenda en av dem kunde ha räddats, om de hade tagit hänsyn till de första varningarna från djuren.

Hundratals vilda och tama djur lämnade plötsligt sina tillhåll och begav sig ner till stränderna. De rusade ut i vattnet och många av dem drunknade.

Öns invånare tog detta som ett tecken på att ett vulkanutbrott skulle komma. Men Martinique hade ett mycket modernare varningssystem, en seismograf, som registrerade den minsta skälvning i vulkanen. Vetenskapsmännen på observatoriet skrattade åt de vidskepliga öborna och sade, att seismografen visade att allt var lugnt. Det fanns inte minsta tecken på ett utbrott. Så öns invånare stannade där de var. Tre dagar senare kom vulkanutbrottet. Det var djuren som hade rätt.

Märklig anka

"Det är inte alla djur, som har den här förmågan, säger professor Benders assistent. Känsligheten varierar precis som hos människor. Ibland verkar det som om vilda djur är känsligare än tama.

Den allra mest dramatiska händelsen ägde rum i själva Freiburg under andra världskriget. I en stor park mitt i staden fanns en sten rest till minne av en anka (?). Det kan verka ovanligt, men så var det inte heller vilken anka som helst. Den var känd för att alltid reagera när det skulle komma ett flygangrepp. Då brukade den springa fram och tillbaka och ge ifrån sig oroliga läten.

Men på kvällen den 17 november 1944 var den ovanligt högljudd. För första gången lämnade den gården, där den bodde, och vaggade högljutt snattrande tvärs genom hela staden. Många människor blev rädda och begav sig ner i skyddsrummen.

Det dröjde inte länge förrän bomberna började falla. Den kvällen dödades 3.000 människor i Freiburg. Vi kan bara ana oss till, hur mycket större antalet döda skulle ha varit utan ankans varning."

Inte övernaturligt

Professor Bender anser inte att det är något övernaturligt med allt detta. Han konstaterar endast att djur har en förunderlig förmåga att känna på sig vad som ska hända, och att vi ännu inte vet hur de bär sig åt. Men han är övertygad om att vi en dag skall kunna lösa mysteriet.

CONRAD HAAS RAKETER.

Den smäckra trestegsraketen står på plats. Runt om avskjutningsrampen har tusentals åskådare samlats för att bevittna raketens start ut i världsrymden. Raketkonstruktören, Conrad Haas, gör en sista genomgång av alla detaljer med markpersonalen. Raketens stabiliserings- och styrsystem, deltavingar, kontrolleras ännu en gång. ...sju, sex, fem, fyra, tre, två, ett... Conrad Haas raket startar planmässigt och rusar ut mot en oändlig rymd.

Det här låter ungefär som en skildring från en lyckad raketstart från Cape Canaveral. Men det är en viktig sak som inte stämmer, årtalet. Uppskjutningen genomfördes inte på 1900-talet utan 1555. Fyrverkerimästaren Conrad Haas, chef för artilleridepån i den rumänska staden Hermannstadt, hade länge arbetat på en konstruktion som skulle flyga långt bättre än fåglarna. Naturligtvis gjordes hans första experiment i största hemlighet, då raketforskningen på den tiden skulle ha framstått som något alldeles fantastiskt.

1529 lyckades Haas konstruera en trestegsraket med fasta drivmedel och 1555 prövades den med lyckat resultat. Drivmedlen i raketen bestod av speciella krutblandningar som dock kunde ersättas med en blandning av etylacetat, ammoniak, ättikssyra och div. andra kemiska ämnen. Etylacetatet utvanns ur ättika och alkohol och ammoniak ur urin.

En trestegsraket år 1555! Lögn och förbannad dikt? Inte alls. Händelsen finns dokumenterad i en gammal handskrift i museet i Sibiu, Rumänien.

KOSMOS 954:

Spionen som föll från rymden

I november 1977 blev en sovjetisk spionsatellit med en kärnreaktor ombord manöveroduglig och började falla mot jorden.

Hotet utlöste en omfattande beredskap och en febril aktivitet på högsta politiska nivå.

Om satelliten kraschade i ett tätbebyggt område skulle följden kunna bli en överskådlig katastrof. Det här är den fullständiga dag-för-dag-berättelsen om rymdåldersdramat som kan inträffa igen – när som helst, var som helst.

del 1

Av Robert Collins

DEN KOM svävande ut ur den molnfria svarta himlen över Yellowknife i Nordvästterritorierna, Kanada, klockan 04.55 den 24 januari 1978. Mrs Marie Ruman hade varit hemma på en kort kafferast och var just på väg tillbaka till sitt nattarbete som kontorsstäderska i stan. Huttrande i den fyrtiogradiga kylan kröp hon in bakom ratten i sin röda skåpbil och stirrade frånvarande ut genom vindrutan medan hon varmkörde motorn. Då fick hon plötsligt syn på ett fladdrande orangevitt ljussken på himlen i sydväst.

Ett brinnande flygplan? Nej! När det kom närmare med en flammande svans efter sig, såg den häpna Mrs Ruman tydligt att formen inte alls liknade ett flygplans.

"Kathy! Danny! Kom fort!" ropade hon och tutade häftigt med signalhornet. Hennes son och dotter, 14 och 20 år gamla, kom ut springande på trappan.

"Föremålet" verkade nu vara alldeles ovanför dem, nästan fluorescerande i sin vithet. Det svävade fram så tyst att familjen Rumans två hundar inte ens rörde sig. Bakom det följde en mängd partiklar, alla med varsin brinnande svans. Var det en meteor? I så fall...

"Hur kan alla de där stora stenarna hålla sig kvar där uppe?" sa Mrs Ruman häpet.

"Och vi som inte har någon film i kameran!" klagade Kathy. Men de skulle aldrig ens ha hunnit hämta kameran. Snabbt och ljudlöst försvann de rödskimrande föremålen

bortom horisonten i öster medan den huttrande familjen Ruman stod kvar och stirrade storögt efter dem. Vad var det för något de hade sett i natten?

Strax efter fem anlände Mrs Ruman till sitt arbete på en radiostation i Yellowknife. Hon berättade för den tjänstgörande hallåmannen om den märkliga synen.

"Du har sett ett flygande tefat", sa han skrattande.

"Såna tror jag inte på", svarade hon. Hon ringde till väderlekstjänsten för att höra om de hade några rapporter om meteoriter. Just då kom hallåmannen springande. Andra rapporter om ett mystiskt föremål höll på att strömma in och han ville att hon skulle berätta vad hon sett i morgonnyheterna.

Inom tre timmar hade en kommuniké från huvudstaden Ottawa löst mysteriet. Marie Ruman var en av de få personer som hade haft förmånen att se när den sovjetiska spionsatelliten Kosmos 954 kom susande mot jorden.

Mrs Ruman avslutade sitt arbete och åkte hem, men hon fick inte sova. De närmaste 20 timmarna ringde nämligen telefonen oavbrutet när journalister från hela världen ville höra henne redogöra för vad hon hade sett. Världen hade fått veta den skrämmande sanningen: att den hade varit hotad av en farlig satellit från rymden. Kosmos 954 innehöll en kärnreaktor laddad med 50 kilo klyvbart uran. Nu låg de farliga resterna av den någonstans i norra Kanada.

HISTORIEN började den 18 september 1977 nära det lilla järnvägssamhället Tiuratom i Kazachstan, 200 mil sydost om Moskva. Här på den väldiga stäppen ligger den största av Sovjetunionens tre rymdbaser. I närheten finns den nybyggda staden Leninsk (som inte finns utsatt på många kartor) där det bor omkring 50 000 människor med anknytning till rymdindustrin. Alla tidiga sputnikar, alla bemannade satelliter och alla månraketer, liksom de första interkontinentala robotarna, sköts upp härifrån.

Och det var här som Kosmos 954 klockan 17.48 lokal tid dundrade upp mot skyn på sin bärraket och började cirkla runt jorden med en fart av 27 350 kilometer i timmen. Den sällade sig till de mer än 900 andra satelliter som fortfarande var i bana: andra elektroniska spionsatelliter samt väder- och kommunikationssatelliter, de flesta sovjetiska

och amerikanska. Dessutom finns det nära 4 000 andra bitar rymdskrot i bana däruppe.

Enligt en internationell överenskommelse var ryssarna tvungna att informera Förenta nationernas sekretariat om uppskjutningen. Det gjorde de också, men mycket kortfattat: satellitens uppgift var att "utforska övre atmosfären och yttre rymden". Moskvatidningen *Pravda* tillade den 20 september att denna "fortsatta utforskning av rymden" underlättades av ett radiotelemetriskt system ombord på satelliten som kunde sända data till sovjetiska mottagarstationer på jorden.

Men amerikanska och brittiska underrättelseorgan visste och misstänkte mycket mer. De visste att Kosmos 954 kretsade runt jorden på en höjd av mellan 260 och 265 kilometer och passerade ekvatorn i en 65-gradig vinkel. Den vek av en aning för varje fullbordat varv som en garntråd man rullar upp på ett nystan där den flög fram över Indiska oceanen, runt Australien, över Stilla havet, Nordamerika, Atlanten och Afrika i en komplett bana på 89 minuter och sex sekunder. Enligt deras beräkningar var Kosmos 954 omkring 14 meter lång och vägde mellan 4 500 och 5 400 kilo och hade formen av en tjock cigarr. Man trodde sig också veta att den bestod av tre delar: en kärnenergikälla med egen raketmotor, en stabilisator som skulle hålla den på rät köl och dessutom en radarenhet som på kortväg kunde sända bilder liknande svartvita fotografier. Satellitens uppgift var att spionera på västvärldens örlogsflottor.

Rymdålderns väktare

HUR kunde då västmakterna dra sådana slutsatser av de knapphändiga informationer som ryssarna lämnade? Bara några minuter efter uppskjutningen siktades Kosmos 954 av elektroniska "ögon" runt hela jorden. Många av dessa står i förbindelse med Nordamerikanska försvarskommandot (NORAD) i närheten av Colorado Springs. NORAD:s främsta uppgift är att skydda den nordamerikanska kontinenten mot anfall från luften, men på det rymdförsvarscentrum som ingår i NORAD följer man noga allt som kretsar i rymden från satellitfragment av en golfbolls storlek till den amerikanska rymdstationen Skylab som väger nära 80 ton.

Systemet för uppspårande och observation av satelliter (SPADATS) är ett vidsträckt nät av radar-, radio- och kameraanläggningar. Det omfattar också satelliter med detektorer för infrarött, kameror (varav två i Kanada) som är så känsliga att de kan fotografera ett föremål av en basketbolls storlek på över 30 000 kilometers håll och nya datorstyrda radarapparater som kan svepa över stora delar av rymden på bråkdelen av en sekund. NORAD:s varningssystem, amerikanska marinens rymdobservationssystem och rymdflygstyrelsen NASA bidrar alla med information.

Men också många andra rymdens väktare håller ett öga på ryssarna.

The Royal Aircraft Establishment i Farnborough i England är berömt för sina noggranna uppgifter om uppskjutningstider, kretsbanor och föremålens vikt och form. Världens främsta privata observatörer är de i Ketteringgruppen i Storbritannien som leds av den 51-åriga Geoffrey Perry som är lärare vid Ketterings skola för pojkar i Northhamptonshire. Perry och hans elever har i 21 års tid, med hjälp av civila observatörer i Sverige, Västberlin, Trinidad, Bahrein, Florida och Texas, bevakat utvecklingen av det sovjetiska rymdprogrammet med otrolig precision.

Mycket av arbetet utförs under skolans 90 minuter långa lunchrast, vilket är tillräckligt lång tid för att följa de flesta satelliters omloppsbana. Utrustningen man använder är pålitlig men inte särskilt märklig. En antenn kan bestå av en bit ledningstråd som är uppspänd mellan två lämpliga byggnader. Men genom att skickligt avlyssna och dechiffrera signaler från de ryska satelliterna och genom att noga granska offentliga rapporter har gruppen åstadkommit häpnadsväckande resultat. Perry vägrar envist att åta sig någon officiell befattning eller att ta del av hemligstämplade uppgifter. Han vill vara fri att publicera allt han får reda på.

År 1966 var Ketteringgruppen först med att tillkännage existensen av Sovjetunionens tredje rymdbas nära Plesetsk. Basen är numera den mest aktiva i världen. (Ryssarna har ännu inte officiellt bekräftat dess existens.) Perry och hans pojkar uppfångade signaler från den första kinesiska satelliten bara några minuter efter det att den skjutits upp i april 1970 och på mindre än en månad hade de dechiffrerat de signaler den sände: den spelade en kinesisk sång, "Östern är röd", omväxlande med telemetriska radiosignaler. Det händer ofta att Kettering meddelar en sovjetisk uppskjutning innan Sovjet har kommit med någon offentlig kommuniké och förutsäger också tidpunkten för landningen med stor exakthet. Som erkänsla för sina insatser har Perry belönats med brittiska Empireorden och ett pris från Kungliga astronomiska sällskapet.

SAMMA dag som Kosmos 954 sköts upp följdes den av alla professionella rymdobservatörer i hela världen. De hade sedan 1967 regelbundet observerat 15 tidigare uppskjutningar i Kosmos-serien. (Namnet Kosmos har använts sedan 1962 för alla slag av fredliga och militära satelliter.) Alla de 15 Kosmos-satelliterna hade gått i en liknande låg omloppsbana, vanligen i en eller två månader. Därefter steg de plötsligt till en höjd av mellan 900 och 950 kilometer och stannade där.

Varför hade de två banor på olika höjd? Rymdobservatörerna lade bit för bit på plats i pusslet. Kosmos-satelliterna i denna serie var havsspioner som antagligen använde en kraftig radar med "sidosikt" och kunde sända tydliga bilder av fartyg och hamnanläggningar dag och natt och i alla väder. För att klara den uppgiften måste radarn vara i en låg omloppsbana där den kunde svepa över stora havsytor med tillräcklig styrka för att kunna återsända en tydlig signal.

Den typen av radar kräver dock mer energi än vad solceller kan leverera, i synnerhet när satelliten under en del av varje varv passerar i skuggan av jorden. Som Geoffrey Perry påpekade kunde en sådan energi "bara tillhandahållas med kärnkraft".

Det förklarade i sin tur att satelliten plötsligt steg till höjder på över 900 kilometer. När dess sensorer och övriga spionageutrustning inte var användbara längre, lösgjordes kärnbränslesektionen genom en signal från Sovjet som sände upp den i en bana ovanför atmosfären där den skulle stanna i mellan 500 och 1 000 år tills radioaktiviteten i teorin hade sjunkit till en ofarlig nivå. Resterna av satelliten stannade i en låg bana där de till sist av jordens dragnings-

kraft drogs in i atmosfären och brändes upp av friktionen. Bitar av sådant slag har tidigare fallit till jorden utan att tilldra sig någon uppmärksamhet.

På senare tid har Kosmos-satelliter skjutits upp i par med några dagar mellanrum. Genom att jämföra signaler från två satelliter som går i likadana banor kan ryssarna inte bara lokalisera fartyg utan också följa deras rörelser. Kosmos 954 passade i alla avseenden in i det mönstret. Dess följeslagare, Kosmos 952, hade skjutits upp i bana den 16 september och skickades upp på högre höjd i början av oktober. Kosmos 954 skulle säkert följa efter, antagligen någon gång i mitten av november.

Trots att SPADATS i Colorado Springs gör 20 000 observationer om dagen är det ändå omöjligt att kontrollera varje satellit i varje ögonblick. Liksom med alla nya satelliter hade man givit en matematisk beskrivning av kretsbanan för Kosmos 954 så att datorerna kunde uppfånga minsta avvikelse från den banan under sina täta svep över himlen.

I Ketteringskolan får en viss elev i uppdrag att övervaka varje ny satellit. Den 13 oktober fick de äldsta eleverna i satellitövervakningen tillfälligt ledigt från sina sysslor för att kunna koncentrera sig på sina studier. Fjortonårige Andrew Driver tog över bevakningen av Kosmos 954, en uppgift som han räknade med skulle vara i omkring en månad.

Till att börja med uppförde sig spionsatelliten som väntat och kretsade runt jorden i 16 kompletta banor på 24 timmar och sände hela tiden kodade uppgifter som den uppfångade när den passerade över haven. Med jämna mellanrum – när det tunna skiktet i övre atmosfären tenderade att dra ner den mot jorden – fördes den på nytt in i rätt bana med hjälp av sin motor.

Unge Andrew registrerade noggrant dessa kurskorrigeringar som en sågtandad linje på ett diagram. Men omkring den 1 november upphörde de helt och hållet. Den 8 november stod det klart för Andrew att Kosmos 954 inte fungerade som den skulle utan sakta hade börjat gå nedåt. Tillsammans med sin klasskamrat John Kellet drog han upp en linje som förutspådde att satelliten skulle gå in i atmosfären och brinna upp i början av april om inte ryssarna lyckades rätta till felet.

Ungefär samtidigt kom man i Colorado Springs fram till samma sak. Kosmos 954 höll på att förlora fart, först en tiondels minut per varv, sedan två tiondelar. Kaptenen i flygvapnet, David Tohlen, chefsanalytiker vid NORAD:s rymdförsvarscentrum, och hans team på 28

Läraren vid Ketteringskolan Geoffrey Perry och hans elev Andrew Driver som beräknade slutet för Kosmos 954



specialister började nu noga studera satellitens bana. "Vi visste att det rörde sig om en viktig satellit", sa Tohlen senare, vilket underförstått innebar att de redan vid den tidpunkten hade gissat att den hade en kärnreaktor ombord.

Satelliter som använder kärnenergi har blivit oroväckande vanliga. Det finns i dag minst elva sådana i höga omloppsbanor där de väntas förbli i åtskilliga århundraden. Av de amerikanska satelliterna av denna typ har alla utom en hittills använt sig av en termoelektrisk generator med radioisotop (RTG) som innehåller plutonium 238. Om man nu nödvändigtvis måste ha kärnkraftsdrivna satelliter i bana runt jorden – vilket är diskutabelt – så är detta en säkrare teknik. När plutonium 238 skickats upp i en hög bana minskas dess radioaktivitet till mindre än tre procent av den ursprungliga på 500 år. Generatoren är dessutom omgiven av ett slags värmeabsorberande keramik och placerad i en stålbehållare så att den ska kunna klara en krasch ifall den skulle råka falla till jorden för tidigt. Och skulle ändå strålning frigöras skulle den huvudsakligen bestå av alfapartiklar som är mycket farliga om man sväljer dem eller andas in dem men som inte ens kan tränga igenom ett pappersark.

En uranreaktor däremot producerar alfa- och betastrålning (som har starkare genomträngningsförmåga) och den mycket djupgående gammastrålningen. En av dess produkter, plutonium 239, har en halveringstid på 24 360 år (vilket innebär att det tar så lång tid innan det förlorar hälften av sin radioaktivitet). En sådan reaktor ger emellertid mer kraft än en RTG.

Inom NORAD ställde man sig nu frågan: skulle en RTG vara en tillräcklig kraftkälla för radarn på Kosmos 954 eller hade den en reaktor ombord? Och om satelliten störtade, skulle då reaktorn brinna upp på nedvägen eller skulle den klara sig och spy ut sin fruktade

strålning på jorden? De amerikanska och brittiska rymdobservatorerna väntade till december och uppfångade under tiden en strid ström av signaler från Sovjet när ryssarna förtvivlat försökte få upp den skadade spionsatelliten på högre höjd. Men de lyckades inte.

Den 1 december började amerikanska försvarsdepartementet analysera möjligheterna. Skulle satelliten krascha eller inte? Skulle den störta i vattnet eller på land? Det sista var det minst troliga eftersom tre fjärdedelar av satellitens bana gick över vatten. Och sannolikheten att den skulle hamna i ett befolkat område var ännu mindre. Men, som en rymdexpert uttryckte det: "Bara Gud vet var den kommer att hamna."

Beredd på det värsta

DEN 12 DECEMBER kom ett meddelande från NORAD till kommendörkapten Mike Barrow som är chef för försvarsstabens operationsledning i Ottawa. Den är belägen i ett rum utan fönster och har en bankvalvsliknande dörr som bara kan öppnas genom att man slår en nummerkod och sticker in ett ID-kort i en springa. Rummet är fullt av kontrollbord för datorer och apparater för telekommunikation och är själva nervcentrum för den kanadensiska krigsmakten. Barrow varskodde omedelbart chefen för försvarsstaben, amiral Robert Falls, om satelliten som råkat i svårigheter.

"Underrätta mig så snart det händer något nytt", sa Falls.

En vecka senare i Washington utsåg presidentens rådgivare i säkerhetsfrågor, Zbigniew Brzezinski, en operationsgrupp som skulle studera alla aspekter i en eventuell krissituation. Till chef för gruppen valde han den 39-årige kärningenjören Ben Huberman, som snabbt handplockade ett team av specialister på rymdfrågor, kärnkraft och katastrofberedskap från NASA, CIA, civilförsvaret och från utrikes-, försvars-, och energidepartementen.

"Vi är nästan hundra procentigt säkra på att det är en satellit med kärnreaktor", sa Huberman till dem. "Vi vet fortfarande inte om den kommer att återinträda i atmosfären men vi måste vara beredda på det värsta." Det värsta innebar att den sovjetiska reaktorn inte var konstruerad för att brinna upp vid återinträdet; att den inte var förvarad i en kraschsäker, värmebeständig skyddsbehållare; att den avgav gammastrålar. "I så fall", sammanfattade Huberman, "kan vi hamna i en mycket farlig situation."

Det var dock inte troligt att alla negativa faktorer skulle sammanfalla. Men gruppen började ändå för säkerhets skull göra upp planer för spaning och dekontamination. President Carter, själv atomingenjör, fick varje morgon fortlöpande rapporter av Brzezinski.

DEN 28 DECEMBER besökte Kanadas premiärminister Trudeau Colorado Springs i samband med en skidsemester. Fallet med Kosmos 954, som beräknades komma att störta någon gång under våren, intog tydligen ingen framträdande plats i den rapport han fick vid det tillfället. Men tio dagar senare förändrades allt. Den 6 januari började Kosmos 954 plötsligt förlora höjd mycket snabbt. Tydligt fungerade inte dess stabilisatorkontroller längre utan den började tippa runt, vilket avsevärt förkortade dess tid i luften. Både i Colorado Springs, Farnborough och Ketteringskolan kom man fram till nästan exakt samma slutsats: spionsatelliten skulle störta den 23 eller 24 januari.

På amerikanska energidepartementet i Washington hade överste Roy Lounsbury, biträdande chef för avdelningen för säkerhets- och miljöfrågor, sedan december känt till att satelliten hade problem och hade diskret gjort upp en del preliminära planer. I det ögonblicket, som han senare sa, "fick vi verkligen fullt upp att göra". Dekontamination av radioaktivitet var inget nytt problem för hans avdelning. Dess beredskapsstyrka NEST (*Nuclear Emergency Search Team*) är alltid beredd att ingripa. Om en lastbil eller ett tåg lastat med radioaktivt material råkar ut för en olycka eller tappar en container, vilket har hänt, kommer specialister från NEST skyndsamt till platsen och dekontaminerar allt spill. Men som Lounsbury sa: "Vi hade aldrig jagat satelliter tidigare."

För säkerhets skull gjorde han och hans personal upp en plan som kunde användas var som helst i USA och med vissa ändringar också på andra ställen om något annat land behövde hjälp. I samma ögonblick man fick veta nedslagsplatsen för Kosmos 954 skulle man under-

rätta delstatsguvernören, civilförsvaret, FBI, lokala polischefer och radiostationer. Deras jobb skulle bli att informera befolkningen på ett sätt så att den inte greps av panik och hålla folk borta från farliga områden medan team från NEST flög till platsen och rensade upp.

Men vari låg egentligen faran? Hubermans grupp måste snarast få reda på exakt vad det var för slags bränsle. Inte ett ord hade hörts från Sovjet. Skulle de fråga ryssarna? Hur mycket kunde USA avslöja av det de visste utan att förråda sina egna underrättelsehemligheter? Och vad skulle de göra om ryssarna inte ville svara?

Men de måste ändå fråga dem.

Meddelande från Moskva

DEN 12 JANUARI inbjöd Brzezinski den sovjetiske ambassadören Anatolij Fedorovitj Dobrynin till sitt stora tjänsterum i Vita huset för ett samtal. Den långa, jovialiske Dobrynin, som talar en utmärkt engelska, har kallats för "Washingtons favoritryss". Vid ett tillfälle tog han med sig vodka och rysk kaviar när han skulle träffa Brzezinski i Vita huset.

Denna dag var emellertid mötet mindre festligt. En sovjetisk satellit verkade ha fått problem, sa Brzezinski. Var det riktigt? Om den störtade på jorden skulle då människoliv vara i fara? Och viktigast av allt: hade den en kärnreaktor ombord? Dobrynin verkade uppriktigt förvånad över dessa frågor. I likhet med de flesta människor hade han uppenbarligen inte hört tals om Kosmos svårigheter. Han lovade att vidarebefordra frågorna till Moskva.

Två dagar senare kom ett kort meddelande: ja, satelliten hade en kärnreaktor ombord och de hade förlorat kontrollen över den. Under den följande veckan lyckades Brzezinski få fram ytterligare några fakta: Kosmos 954 hade anrikat uran, U 235, som bränsle men skulle inte

explodera vid nedslaget. Den var konstruerad så att den skulle brinna upp vid återinträde i atmosfären. Men det var naturligtvis ingen garanti för att den verkligen skulle göra det. Den 17 januari informerades därför ett halvt dussin "tung" kongressledamöter och energiministeriet fick i uppdrag att leda ett eventuellt saneringsarbete.

Operationsgruppen hade sedan den 6 januari nästan dagligen haft heta diskussioner om huruvida man skulle underrätta allmänheten eller åtminstone statscheferna i alla de länder som Kosmos passerade över. Men vad skulle man säga? Att en satellit med kärnreaktor hade råkat i svårigheter och att den skulle kunna störta på land om den inte brann upp? "Ska vi säga åt världen att slå igen för tre, fyra dagar?" frågade

någon. Gruppen enades varje gång om att inte offentliggöra saken för att inte skapa onödig panik.

Men den 18 januari informerade USA sina allierade i NATO och andra vänskapligt sinnade länder som eventuellt kunde drabbas, t ex Australien, Nya Zeeland och Japan. Samma dag i Ottawa – där det inte hände mycket eftersom man inte visste mycket – fick Mike Barrow veta från NORAD att 954 med säkerhet hade en kärnreaktor ombord och att den skulle komma att störta inom sex dagar. Han underrättade amiral Falls och försvarsminister Barney Danson, och även premiärminister Trudeau informerades när han återvände från ett partimöte i Toronto.

Fredagen den 20 januari sammanträdde sju kanadensiska regeringsorgan – däribland atomenergi-kontrollnämnden (AECB) och representanter för försvarets föga kända Nuclear Accident Support Team (NAST) – i Ottawa för att utarbeta krisplaner. NAST:s enheter är stationerade på åtta kanadensiska militärbaser och omfattar brandmän, sjukvårdare, säkerhetsmän och personal för strålningsmätning. Alla dessa team försattes nu i högsta beredskap under helgen. Emergency Planning Canada, ett federalt beredskapsorgan som inrättats för katastrofer i fredstid eller kärnvapenkrig, åtog sig att varsko myndigheter på alla nivåer och varna allmänheten. Om satelliten störtade i Kanada var det NAST och AECB som skulle svara för saneringsarbetet.

Början till slutet

PA EFTERMIDDAGEN söndagen den 22 januari var man i USA beredd på alla eventualiteter. Fem stycken C-141 Starlifter transportplan lastade med utrustning för NEST väntade tankade och startklara på flygbaser i Washington, Las Vegas och Kalifornien. Flygbesättningar och mer än 100 specialister från energidepartementet kunde ställa upp med bara två timmars varsel: atomforskare, läkare, dataanalytiker, kommunikationsteam, tjänstemän, fotografer och folk som visste hur man tog hand om kärnavfall. Men Kosmos 954 var fortfarande kvar i skyn.

I Colorado Springs arbetade kapten Dave Tohlen på måndagen från klockan tre på morgonen till tolv på dagen. Därefter åkte han hem för att vila ett slag men kallades tillbaka fyra timmar senare. "Det började snöa, min fru skulle föda och hade redan haft en förvärk", säger Tohlen. "Hon var inte särskilt glad över att jag måste ge mig i väg."

Rymdförsvarscentrums fönsterlösa rum, cirka hundra kvadratmeter, som i vanliga fall inrymmer ett halvt

dussin män var nu fullt av civila specialister och officerare av alla grader och där rådde en febril aktivitet. Telefoner ringde oavbrutet och lampor blinkade på kontrollborden. Överstelöjtnant David Schneekloth, centrets biträdande chef, talade i två telefoner samtidigt, och när en tredje ringde knuffade han med armbågen på en generalmajor som stod bredvid honom och denne svarade lydigt.

Det rådde en laddad stämning i rummet. Kosmos 954 var nu på bara 145 kilometers höjd och två månaders besvärlig övervakning var nästan till ända. Då och då visade bildskärmarna satellitens bana, framräknad av en dator, som en vit linje på en världskarta. När skulle den störta? Var? Sent på eftermiddagen kunde man bara säga med säkerhet att det inte skulle bli i Sovjet. Dataprognoser kördes om och om igen. Den beräknade nedslagsplatsen rörde sig bakåt från Afrikas spets till Atlanten, sedan tvärs över Kanada och ut över Stilla havet. På en annan central i Germantown utanför Washington satt Roy Lounsbury uppe hela natten

och följde uppmärksam alla data som strömmade in från NORAD för att få veta om han skulle skicka ut NEST-teamen. När slutet närmade sig för Kosmos 954 och den tänkbara nedslagszonen flyttade sig och blev allt mindre ropade han ut "säkra" platser: "Stryk New Mexico", eller "Okay, den kommer inte att störta i Montana."

Klockan tickade iväg och det blev den 24 januari. Klockan 03.29 Mountain Standard Time i USA började Kosmos 954 sin dödliga kurs mot jorden. Den passerade Hudson Bay och Grönlands sydspets, fortsatte över hjärtat av Afrika

och susade fram över havet mellan Australien och Nya Zeeland. Omkring 04.40 siktades den av en markstation på Hawaii där den kom som ett eldklot med en hastighet av 450 kilometer i minuten.

Till och med på det stadiet kunde 954 ha störtat i Stilla havet eller studsat mot jordatmosfären och förlängt sin bana. Men i stället planade den vidare på en stadig kurs brinnande i atmosfären över Queen Charlotte-öarna klockan 04.53. Den upplöstes alltmer och spred radioaktivitet i den övre atmosfären och lämnade en rad fragment efter sig innan den till sist störtade öster om Stora Slavsjön några sekunder efter 04.56.

Samtal från Vita huset

I WASHINGTON kördes Ben Huberman upp ur sängen av flera telefonsamtal klockan fyra på morgonen. Samtalen följde honom till hans kontor i närheten av Vita huset.

Några minuter före sju lokal tid kom nyheten från Colorado. Huberman ringde omedelbart upp Brzezinski som också var på sitt arbetsrum.

"Colorado Springs spårade den för ett ögonblick sedan till nordvästra Kanada", sa Huberman. "Ska vi be presidenten ringa premiärminister Trudeau?"

Brzezinski skyndade in i Ovals rummet där presidenten satt vid sitt skrivbord. Ja, sa Carter, de skulle omedelbart erbjuda Kanada hjälp.

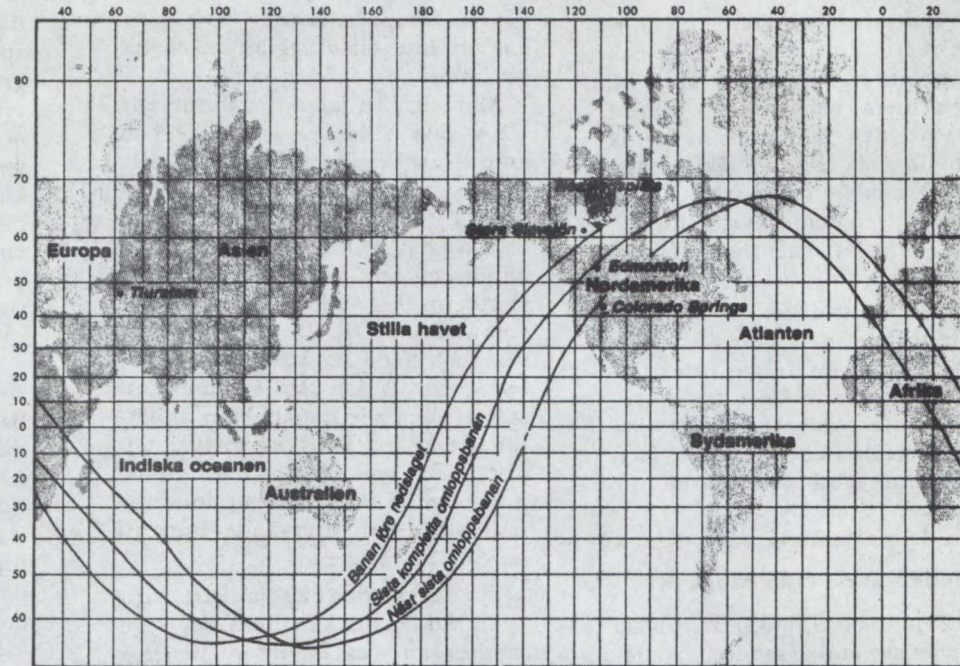
I Ottawa var det i samma ögonblick relativt lugnt. Kommendörkapten Barrow körde till försvarsstaben där den ordinarie personalen hade varit i kontakt med Colorado Springs hela natten men ännu inte hade fått meddelande om kraschen. Försvarsminister Danson befann sig i sitt hem och skulle just äta frukost. Ivan Head, premiärminister Trudeaus utrikespolitiska rådgivare, skulle just börja raka sig. Premiärministern själv låg och sov.

När Brzezinski för president Carters räkning ringde upp premiärminister Trudeau strax efter klockan sju, kopplade växeln honom till Trudeaus administrativa assistent Robert Murdoch. Denne förklarade att Trudeau fortfarande befann sig i hemmet. "Vill ni att vi kopplar samtalet till honom med det samma?"

"Ja tack", sa Brzezinski. "Presidenten har ett viktigt meddelande att framföra angående den sovjetiska satelliten."

Trudeaus intresse för Kosmos 954 hade dittills, efter vad han själv medgav, varit ganska ljust. Eller som han förklarade vid en presskonferens senare i veckan: "Jag vet att det finns saker där uppe. Jag vet också att de kommer att ramla ner en vacker dag, men jag vill inte höra talas om det förrän det ser ut som om de skulle ramla ner i vårt land."

Men denna morgon fick han alltså veta att en satellit verkligen hade störtat i Kanada. Amerikansk radar hade spårat den, sa Carter. Flygplan



och experter stod beredda på olika flygplatser och kunde ställas till Kanadas förfogande. Trudeau tackade presidenten och sa att han skulle höra efter om Kanada behövde någon hjälp och ringa upp Carter igen om några minuter. Under tiden ringde Brzezinski till Ivan Head och gav honom preliminära uppgifter om nedslagsplatsen.

"Jag hade telefonluren i ena handen och rakhyveln i den andra och raklödder i hela ansiktet", sa Head senare. "Men jag ville inte erkänna för Brzezinski att jag inte redan var på jobbet som tydligen alla i Vita huset redan var så jag lärde mig allt utantill. Sedan genomled jag några plågsamma minuter medan jag undrade över om jag hade uppfattat allt rätt."

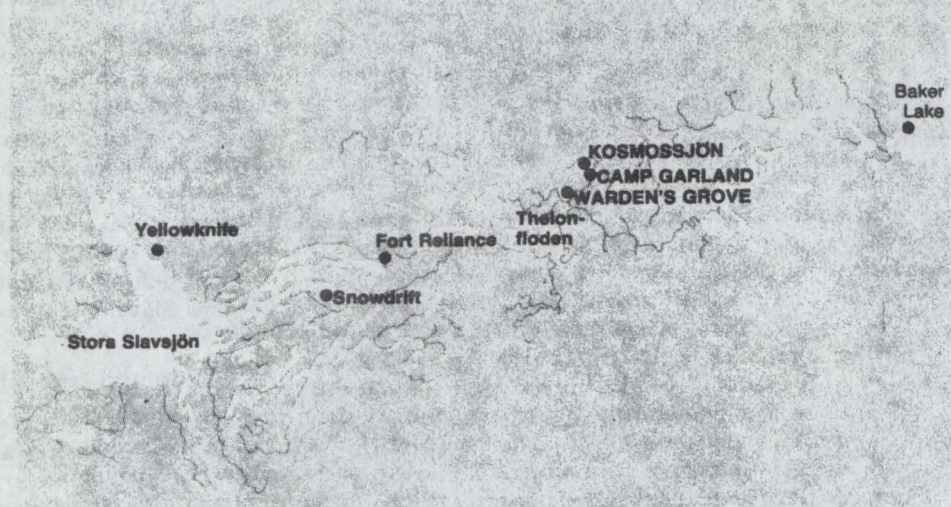
Nästan samtidigt kom ett meddelande till kanadensiska försvarsstaben från NORAD. Inom 45 minuter hade alla nyckelpersoner i Ottawa larmats och Kanada hade tackat ja till det amerikanska erbjudandet. Klockan halv tio på förmiddagen ringde Head till nyhetsbyrån Cana-

dian Press och meddelade nyheten. I Colorado Springs arbetade Schneekloth, Tohlen och chefsanalytikern kapten David Doughty nonstop till klockan ett på natten med att exakt försöka lokalisera satellitens nedslagsplats.

Deras beräkningar skulle visa sig vara ett mästerverk i precision: 62,7 grader nordlig latitud och 111 grader västlig longitud plus 800 kilometer. Det betydde att nedslagszonen började omkring 150 kilometer öster om Yellowknife och 40 kilometer norr om byn Snowdrift vid östra delen av Stora Slavejön. All uppmärksamhet vändes nu mot Nordvästterritorierna i Kanada.

forts. i nästa nr.

SPANINGSOMRÅDE



Seriös UFO-forskning både i USA och Sovjet

Frågan om hur pass seriös UFO-forskningen är i USA och Sovjet upptog en betydande tid av den som var anslagen till paneldebatt. Som exempel på, hur allvarligt Sovjet tar på UFO-login,

anfördes att den "statliga" nyhetsbyrån Tass ofta sänder ut dylika meddelanden, som alltså får något av officiell prägel.

Bergslagsbladet

I panelen satt förutom UFO-Sveriges starke man Thorvald Berthelsen, redaktör Jan Fjellander, överingenjör H Svensson och innovatör Reinhold Carleby, mannen som byggt en elmotor efter en 2 000 år gammal ritning. Det var ett fel på utfrågningen. Man kunde inte höra de frågor som ställdes från olika håll i lokalen, man borde givetvis ha gått fram till podiet och genom mikrofonen låtit sin stämma bli hörd.

Vi kan här bara ta upp ett par av de intressantaste frågorna, av vilka en lydde:

— Delger UFO-Sverige försvaret och FOA resultatet av sina undersökningar?

— Vi har sedan ett par år tillbaka ett visst samarbete, en bytesverksamhet, som går ut på, att vi rapporterar vad vi får fram. Försvaret lämnar meddelanden om robotar och annat, som gör det lättare för oss att sortera bort rapporter. Försvaret får uppgifter av oss, med FOA är kontakten inte fullt så god.

— Både USA och Sovjet bedriver en mycket seriös UFO-forskning. Det kanske mest förvånande är Sovjets inställning. Två vetenskapsmän arbetar på fritid och då och då "läcker det ut" uppgifter genom Tass, även om USA-förhållanden.

Som exempel därpå lämnades bl a uppgifter om att under de gångna 30 åren 800 fall av närbkontakt inträffat. Man kan urskilja tre olika typer av ufonauter, från små varelser till tremetersvarelser. I Brasilien påstås en farkost har krasch-

landat och Pentagon har omhändertagit 16 kroppar av ufonauter. Så har berättats mer eller mindre otroliga historier, som måste betraktas som myter, som alltså håller i sig, trots att de bevisligen avlivats flera gånger om.

Månraketer störda

Markkontrollen i USA har ibland silat snacket mellan astronauter och jorden, men ryssarna har kunnat banda denna konversation. När Apollo II gjorde den första månlandningen passerades kapseln av ett UFO. När man landat på månen hade besättningen observerat flera ufos i närheten av Stillhetens hav och då hade Armstrong fällt de historiska orden:

— Gode Gud, är de redan här.

När Apollo 13 var på väg till månen, där man genom en mindre kärnladdning skulle åstadkomma en mindre mån-bävning passerades raketerna av en ufo, varefter en explosion inträffade i Apollo. Ingen större skada uppstod på besättningen, men landningen omöjliggjordes.

En av deltagarna i panelen, Jan Fjellander, rapporterade på en fråga att han iakttagit ett "flygande tefat". En annan fråga gällde den s k Bermuda-triangeln, där så många olyckor och svårförklarade fenomen inträffat.

— De är inte åstadkomna av några ufos, förklarade panelen samstämmigt.

Inget dödsfall

Några dödsfall av människor har inte förekommit i samband med landning av "flygande tefat". Däremot har det skett olyckor med dödlig utgång i luften, när det gällt förföljelse eller observation av ufos. En amerikansk kapten har sålunda dödats vid en flygplanssprängning. En japansk överstelöjtnant, som också visat stort intresse för ett fenomen, omkom, när hans fallskärm efter katapultutskjutning tog eld.

Svensk skadad

En svensk har skadats i samband med ett ufo-besök. Det hände 73-årige övermontören Gideon Johansson, som i september 1959 såg ett UFO landa framför sig på en gata i Mariannelund. UFO:n skadades och när den senare lyfte följde Johansson den jämsides ett 25-tal meter. Efter detta blev högerbenet, som var närmast Ufo:t skadat och måste senare amputeras.

På fråga om någon levande ufonaut tillfångatagits, förklarade Berthelsen att så inte var fallet, men i så fall hade en sådan varit en extra attraktion till Köpings UFO-utställning i sommar. Så fick han på nytt puffa för den.

En lekman lämnade stämman en smula omtumlad. Icke utan anledning är man beredd att citera Shakespeare i Hamlets första akt: "Mer finns i himmel och på jord, Horatio, än någonsin filosofin har drömt om".

forts. från sid. 1.

Genom att använda vattenytan som detektor blir det mycket lättare att mäta kaskaderna. En mycket energirik sådan bör gå att upptäcka inom ett åtskilliga kvadratkilometer stort område med en undervattensmikrofon en stilla dag.

Med hjälp av ett helt system mikrofoner kan både riktning och styrka på det ljud som sprids under vattnet bestämmas, vilket är en god vägledning för astronomer och fysiker.

Källa: Science, 17/11 1978

F O F 1-79

DN 790318



Grenada är en liten ö i Karibiska havet med drygt 100 000 invånare. Ön blev självständig stat 1974 och dess förste premiärminister blev Eric Gairy, som dominerat öns politik fram till i tisdags då han störtades i en oblotig kupp, medan han själv var i New York. Harald Hamrin berättar om ett möte med honom.

En afton med Sir Eric

I FN:s korridorer brukade diplomaterna le lite i smyg (och ibland också öppet) åt honom. Han var premiärministern som tagit sig an de flygande tefatens sak och ville få världsorganisationen att upprätta en särskild "kommission för icke-identifierade flygande föremål".

Själv minns jag Sir Eric som en frikostig värd på en nattklubb i den lilla karibiska ministaten Grenadas huvudstad St. George's. Han bjöd runt ur champagneflaskor som han — viskades det — köpt för pengar han fått av hennes brittiska majestäts regering.

Pengarna var egentligen menade som en grundplåt för att rusta upp Grenadas vägnät (två vägar). Men åtminstone en del av den grundplåten gick så att säga upp i skum den där kvällen för fyra år sedan.

Nu läser jag i tidningarna att Sir Eric störtats från sin post i en oblodig statskupp som fört det "nya juvelpartiet" till makten i St. George's. Sir Eric's eget guldparti är i sin tur — om uttrycket tilläts — som uppslukat av jorden.

Champagneafton

Det där med champagneaftonen ihop med Sir Eric kräver kanske sin förklaring.



Sir Eric Gairy — störtad diktator

Det var helt enkelt så att jag tillsammans med min familj flugit ner från New York till Grenada på en veckas vintersemester. Intet anande hade vi hamnat där på ettårsdagen av Grenadas självständighet och utan några åtgärder från egen sida fann jag mig snabbt utsedd till ett slags inofficiell representant för Sveriges konung, Sveriges folk och Olof Palmes regering.

De officiella festligheterna kulminerade i ett tal av Sir Eric och i valet av miss Grenada. Det hela utspelades under palmkronornas skugga på stranden bakom Holiday Inn.

Stämningen var allvarligt högstämnd, Västindiens passadvindar rasslade i palmkronorna och Karibiska havets vågor klirrade i snäckskalen på sandstranden.

Lysande sällskap

Senare på kvällen för vi iväg till Sir Eric's nattklubb. Premiärministern ägde tre stycken och det är väl inte omöjligt att en del av den engelska drottningens vägkonto kommit

Forts. sid. 17

"Kriminell diktator"

Forts. från sid 16

till användning också för inköpet av dessa förlusteställen. Sir Eric hade inte gjort sig känd för att göra någon större åtskillnad mellan innehållet i den egna plånboken och i statskassan.

Vi var ett lysande sällskap som slog oss ner vid honnörsbordet. Där var Surinams (f d Holländska Guyana) premiärminister som överlämnade en statsgåva i form av en snidad trebent pall. Där var ordföranden i Surinams kvinnoförbund med ett färgfoto på sin styrelse. Där var också en holländsk honorärkonsul med hälsningar från drottning Juliana.

Jag vill minnas att jag själv också framförde en lyckönskan från det svenska folket. Det är möjligt att jag därmed bröt både mot Sveriges grundlag och UD:s protokollregler. Jag hoppas att brottet vid det här laget är preskriberat.

Sir Eric träffade jag ytterligare en gång under den följande veckan. Det var hemma hos St. George's skohandlare — en senator och medlem av Grenadas 15 man starka parlament.

Nu har alltså Sir Eric alltså störtats från maktens tinnar. Vad som hänt med hans nattklubbar vet jag inte. Men det "nya juvelpartiet" har via Radio Fria Grenada sänt ut proklamationer i

vilka Sir Eric anklagats för att ha varit en "kriminell diktator".

Så möjligt är väl att nattklubbarna med tiden kommer att nationaliseras av den nya vänsterregeringen.

Kriminell

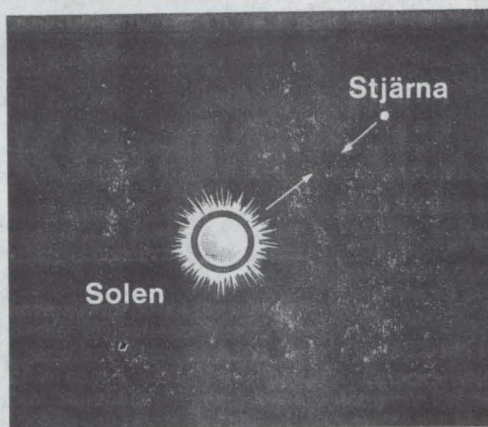
Beteckningen "kriminell diktator" är förrätt väl funnen. Redan för ett 20-tal år sedan kastade den brittiske guvernören Sir Eric, som då rätt och slätt hette Eric Gairy, i fängelse för att han försnillat offentliga medel.

När självständigheten kom slog diktatorsfasonen ut i full blom. En hemlig polis som i folkmun gick under benämningen Mungo Squad — mungodjuret är släkt med den lilla faraorättan och har en väl utvecklad förmåga att smyga sig på sitt byte. Grenadas 100 000 invånare hölls effektivt i skack av detta mungogäng som aldrig syntes och aldrig hördes men alltid fanns där med sina pistoler och sina knölpåkar.

Sir Eric hade också vidlyftiga internationella ambitioner. Med militärjuntan i Chile ingick han en ömsesidig militär- och försvarsallians. Hur och under vilka omständigheter de båda länderna skulle komma till varandras undsättning har jag aldrig lyckats utröna.

Allt det där är det väl nu förhoppningsvis slut med. Och FN får nog aldrig sin kommission för flygande tefat.

HARALD HAMRIN

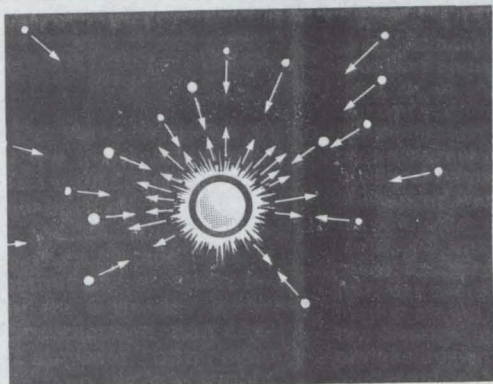


1. Olbers paradox.

Om en stjärna är av samma slag som solen så faller det lika mycket solljus på stjärnan som det faller ljus från stjärnan på solen.

Ifall solen är omgiven av stillaliggande stjärnor lika den själv, och det finns sådana inom ett så stort område att varje del av solljuset träffar en stjärna, så måste mängden stjärnljus som totalt träffar solen vara densamma som totala mängden ljus utsänt från solen. Följaktligen borde stjärnljuset som faller mot jorden vara lika starkt som solljuset och vi skulle aldrig ha natt.

Observera att argumenteringen är lika giltig ifall stjärnorna är samlade i galaxer.



NU KOMMER UFO- KVINNORNA!

Bergslagsbladet

1979 -04- 0 9



BIRGITTA

från Enköping ny UFO-bas

UFO:s centralgrupp Sverige kommer det närmaste året att ledas av en ung kvinna: Birgitta Andersson,

Enköping. Hon är UFO-intresserad sedan tre år tillbaka, sekreterare i arbetsgruppen i pepparrotstaden.

Det blir egentligen Sala, som blir centralort för gruppen, menar den 27-åriga ordföranden. Styrelsen består av medlemmar från tre orter. Arbetsgruppen i Enköping bildades 1976 och då blev Bir-

gitta medlem.

Hon har själv inte sett något UFO, men har alltid haft i huvudet att det måste finnas något, som är svårförklarat i den vägen. Intresset för UFO är medfött, men det betyder in-

te att hon fått det i arv av föräldrarna, snarare är det så att de blivit intresserade genom att hon är så livligt engagerad inom UFO-organisationen.

Något speciellt arbets-

program har hon inte gjort upp ännu. Centralgruppen ska under hennes ledning fungera som central och delegera uppgifterna på arbetsgrupperna och i övrigt fungera som centralgruppen tidigare gjort.



Thorvald Berthelsen, Köping, hans efterträdare Birgitta Andersson, Enköping, samt de båda föredragshållarna Harry Svensson och Jan Fjellander.

Birgitta från Enköping ny chef för UFO-Sverige

Enköping har fått en ny ordförande. Birgitta Andersson har blivit chef för UFO-Sverige. Det bestämdes under riksstämman i Köping under helgen. UFO (unidentified flying objects, dvs oidentifierade flygande föremål) sysslar mest med att försöka ta reda på vad människor sett. Oftast är det väderballonger och raketsteg. Även månen kan bli ett tefat.

UFO har ungefär 2 000 medlemmar i Sverige. De är fördelade på 24 lokalgrupper. Under

riksstämman beslöt man också att flytta centralgruppen till Sala. Birgitta Andersson blir inte ensam från Enköping, hon får med sig Jörgen Granlie till centralgruppen.

— Av de rapporter vi får in från medlemmar och allmänheten har ungefär 80 procent naturliga förklaringar. Resten är svårare att förklara, säger Birgitta Andersson.

Finns det flygande tefat?

— Jag är förstas säker på det, annars skulle jag ju inte syssla

med det här. Men om de är utomjordiska eller om de kommer från den här planeten är svårare att svara på.

Lugnt i Enköping

Hur är det i Enköping med oidentifierade föremål?

— Vi har haft det ganska lugnt. Förra året hade vi ett 20-tal rapporter.

Är många skeptiska?

— En del tycker det är lite av tomtar och troll. Huvudsaken är ju att de cyklar något, det visar att de tänkt på det i alla fall.

— I USA, som är huvudlandet för UFO, finns det någon historia om att det finns ett störtat tefat på militär flygplats. Förmodligen är det bara snack.

Birgitta som har varit med i UFO sedan 1966 tycker att det är lite löjligt med science-fiction-filmerna, som Star Wars med flera. Anledning till att hon sysslar med det här är:

— Först och främst är jag nyfiken. Sen är det ju bra att få komma ut i friska luften när vi besöker våra observationsplatser.

Pelle Törnberg



Birgitta Andersson, Enköping, ny chef för UFO-Sverige.

EP Onsdagen den 11 april 1979



Thorvald Berthelsen, avgående UFO-bas, som nu går in för att bli rörelsens marknadsförare. *Bergslagsbladet*



Från praktiskt taget hela Sverige hade man kommit till UFO-stämman. Här en del av publiken, som troget höll ut under drygt fem timmar. Några hade också varit med på interna mötesförhandlingar, som pågått ytterligare ett par, tre timmar.

Riksmöte- reportage:

*Bergslags-
bladet*

1979 -04- 09

*Thor
Berntsen
(text)
Ulf
Johansson
(foto)*

**STÖDFONDENS
POSTGIRO**

23 90 52 - 4



- Mycket tyder på att vårt vittne verkligen såg ett oidentifierat flygande föremål (UFO) över Lund, menar Mikael Nanne, ansvarig för en av landets 27 alarmeringscentraler för UFO

- Mycket tyder på att det var UFOs som sågs över Lund för en tid sedan. Visst kan det röra sig om en bluff, men både vi och Lundapolisens anser att det finns skäl att tro på vittnets uppgifter.

Det säger Mikael Nanne vid UFO-Syds alarmeringscentral i Lund till Sydsvenskan. Trots att vittnet utsatts för flera förhör och tester står han fast vid sin berättelse.

- Det finns en del som är

de föremål "ungefär som Venus".

- Samma kväll sågs föremålen av två vittnen på Klostergården, berättar Mikael Nanne.

Vid Försvarets forskningsanstalt (FOA) menar man att det rört sig om hägringar.

- Helt absurt. Hägringar bär sig inte åt på det sättet, svarar Mikael Nanne.

Laborator Sture Wickerts vid FOA i Stockholm menar dock att det inte alls är ovanligt med hägringar av det här slaget.

UFO eller häg- ring?

motsägande, men vittnets beteckning följer inte mönstret för en bluff, menar Mikael Nanne.

Det var den 25 februari som en bilist på väg till Stävie såg två ellipsoformade föremål med fast vitt bländande sken över vägen. Högre upp syntes ett föremål med rött sken.

- Föremålen var stora som fyravåningshus och iaktogs under en och en halv timme, säger Mikael Nanne.

Ett av föremålen följde efter mannen in till polisstationen i Lund. I en polisrapport sågs också att två polismän sett ett ljusfenomen, ett skarpt lysan-

Nya rapporter

- Det beror på temperaturskillnader i högre och lägre luftskikt. Om de högre luftlagren är varmare än de lägre kan hägringar uppträda även inne över land och mitt i natten, framhåller han.

Bakpartier av bilar kan t.ex. speglas i atmosfären vilket skulle förklara en del av ljusfenomenen på himlen.

- Visst har vi en del fall som vi inte lyckats förklara, mest på grund av brister i informationen. Men alla sådana här fenomen går att förklara, säger Sture Wickerts.

Så sent som i söndags rapporterades två ljusfenomen till UFO-Syds alarmeringscentral i Lund. Två rött lysande föremål sågs av två personer flyga över Norra Fälåden i nordlig riktning.

- De uppvisade inga likheter med flygplan. Jag hann själv se en skymt av det ena föremålet innan det försvann, berättar Mikael Nanne.

UFO är en förkortning för engelska "unidentified flying objects", dvs oidentifierade flygande föremål.

Sydsvenska Dagbladet 790314

VEM VAR RUDJER BOSCOVITCH??

Vem var egentligen Rudjer Boscovitch? En resande i tiden? En kamouflerad invånare från en annan planet?

Han föddes 1711 i Dubrovnik och dog i Milano 1787. Han betecknades av den franske astronomen Lalande som sin tids störste vetenskapsman, blev medlem av Royal Society, chef för franska marinens avdelning för optiska instrument, grundare av ett flertal observatorier. Han reparerade kupolen på Peterskyrkan, företog ett flertal forskningsresor i Asien m.m. m.m.

Boscovitch besatt otroliga kunskaper inom de mest skilda områden. Ändå är hans ryktbarhet större idag än under hans livstid. Förklaringen är att han var ca. 200 år före sin tid i sina teorier.

År 1725 skrev han in sig som fri student vid jesuitkollegiet i Rom och efter avslutad novistid inträdde han i jesuitorden. 1736 gav han ut en avhandling om solfläckarna, 1740 undervisade han i matematik vid Collegium Romanum och blev sedan vetenskaplig rådgivare åt Vatikanen.

1760 blev Boscovitch medlem av det engelska Royal Society och höll som invigningstal en lång dikt på latin om de synliga delarna av solen och månen.

1763 blev han erbjuden franskt medborgarskap och han stannade i Paris i 20 år, innan han drog sig tillbaka till Brassano för att ägna återstoden av sitt liv åt tryckningen av sina samlade verk. Här dog Boscovitch 1787.

I de samlade verken, som finns utgivna på engelska och serbiska, återfinns bl.a. följande förbryllande tankegångar:

En redogörelse för ljuset, magnetismen, elektriciteten, alla fenomen inom kemin - även sådana som ännu inte upptäckts. Han tar upp kvantteorin, vägmekaniken och atomen med dess kärna och elektroner

forts. nästa sida

Om någon till äventyrs trott att våra svenska ufo-loger bara är män blev han i lördags grymt besviken. Av de cirka 300 deltagarna vid UFO:s riksstämma i Folkets hus i Köping i lördags var nära hälften kvinnor. Dessa var minst lika engagerade som sina manliga kolleger, minst lika aktiva i frågestunden som männen och som ytterligare ett bevis för det anförda: ny ordförande i UFO Sverige blev en kvinna, Birgitta Andersson, Enköping.

Riksstämman inleddes med interna förhandlingar för UFO Sverige och där skedde den tidigare annonserade förändringen i organisationen. Den kungjordes av Thorvald Berthelsen, Köping, i hans hälsningsanförande, där han förklarade att en ny centralgrupp utsetts. Efter tre år har Köpingsavdelningen avgått som centralgrupp, till stor del till följd av att organisationen blivit för stor, en viss byråkrati har trängt in i arbetet och centralgruppen kan inte längre arbeta med att sortera och vända papper utan uppgifterna måste delegeras. UFO, Köping, blir i stället UFO Sveriges rapport- och registreringscentral och skall också tjänstgöra som marknadsföringsgrupp. Bl a skall den utställning som i fjol anordnades i Köping återkomma även i år.

UFO Sverige har ca 2 000 medlemmar i 24 lokala arbetsgrupper. Dessa grupper har tillsammans 100 specialutbildade fältforskare, vilka undersöker de rapporter som kommer in. Vår uppgift är att bena upp vad vederbörande sett, menade Berthelsen, som berättade att UFO Sverige lyckas klara upp 80 procent som misstolkningar av kända fenomen. Resterande kvarstår som UFO-fenomen — 1976 var denna siffra 110.

Så presenterade han sin efterträdare, Birgitta Andersson, Enköping, vilken i sin tur presenterade sina med-

hjälpare i centralgruppen: Jörgen Granlie, Enköping, Mats Nilsson och Håkan Ekerstrand, Sala Amatörförening för tvärvetenskap, samt Karl Olov Pettersson, Köping.

Föredragens rad inleddes av UFO Sveriges grundare och informationschef Carl Axel Jonzon, som berättade om organisationen. Han följdes av överingenjör Harry Svensson, som berättade om de beviskraftigaste fall han träffat på i sin verksamhet som ufolog under många år. Det var många intressanta företeelser, som berördes av talaren. Han reser årligen hundratals mil för utredningar och för att höra observatörer och vittnen.

Till riksstämman hade en ny stillfilm framställts. Den behandlade forntida gåtor och belyste en del av äldre fall inom ufologin.

Redaktör Jan Fjellander, verksam inom föreningen för psykiofysik i Stockholm berättade sedan om den framtida UFO-forskningen, som nu kan skönjas bland ufologer i hela världen, särskilt mot bakgrunden av Guerins lag: I ufo-login kullkastats varje ny och bevisad teori av efterföljande iakttagelser. Lekmannen hade kanske lite svårt att hänga med i tankegångarna, men deltagarna, som verkade mycket orienterade inom ufologin satt som fångslade av framställningen, trots att den drog en halvtimme över beräknad tid.

Berthelsen betygsätter:

En bra stämma

En bra riksstämma, kommenterar arrangörerna, representerade av Thorvald Berthelsen.

— 300 är en bra publiksiffra, även om hemmapubliken svek oss. Det var bara ungefär femtio från KAK-regionen, inklusive Västerås.

— Men det är kanske så att allmänheten här har mättats av våra framträdanden på olika håll med tema-kvällar och liknande.

— Inträdesavgiften, 25 kr, skrämdde kanske, men med tanke på vad man får ge för en biografbiljett är fem timmars spännande underhållning väl värd entréavgiften. Men ett så pass stort evenemang som detta kostar också pengar, så en hög entréavgift är av behovet.

Arrangemangen gick bra, men vi har också en viss vana vid sådana här riksstämmor, av vilka den här var den femte efter Västerås, Örebro, Malmö och Stockholm. Från Stockholm kom bara ett 40-tal, så Stockholm är inte universums centrum, som många där kanske föreställer sig.

— Annars kom det deltagare från hela Sverige och alla var belåtna, inte minst vi som arrangörer, slutar Berthelsen, som meddelar att Enköping med all säkerhet blir platsen för nästa riksstämma.

fortsn. från föregående sida.

Han uppställer en enhetsformel för universum. Ett slags allmän ekvation som gäller för mekanik, fysik, kemi, biologi - t.o.m. för psykologi.

Det kanske mest fantastiska avsnittet i hans verk är förklaringen till radioaktivitet - helt okänd företeelse på 1700-talet. Här gör Boscovitch en rad undantag från naturlagarna, alltså det som i våra dagar kallas "det statistiska övervinnandet av potentialens skrankor".

Vem var egentligen Boscovitch???

Källa: På verklighetens tröskel/
L. Sjöström och Mats Christofferson